

Αριθμός Απόφασης 14548/2013

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής 1292/2013

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Σοφία Λυμπεριάδου, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου της Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και από τη Γραμματέα Μαγδαληνή Νικολή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη την 2^η Απριλίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : του

, κατοίκου , που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου (), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «

, που εδρεύει στον , που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου).

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 15.1.2013 αγωγή του που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1292/16.1.2013, προσδιορίστηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υλοθέσεως στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδικών ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 1 του Ν. 2121/1993 «Περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και λοιπών θεμάτων», οι

πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού του δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν τις εξουσίες που προβλέπονται ειδικότερα στα άρθρα 3 και 4 αυτού του νόμου. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 3 το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό την εξουσία εκτός των άλλων, να επιτρέπει ή να απαγορεύει την εγγραφή και την αναπαραγωγή του έργου με κάθε μέσο, όπως μηχανικά, φωτοχημικά ή ηλεκτρονικά μέσα. Το περιουσιακό δικαίωμα μπορεί να μεταβιβασθεί μεταξύ ζώντων ή αιτία θανάτου (άρθρο 12 § 1) με συμβάσεις ή άδειες εκμεταλλεύσεως αποκλειστικές ή μη αποκλειστικές, από τις οποίες οι αποκλειστικές παρέχουν στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα ν' ασκεί τις εξουσίες που του μεταβιβάστηκαν κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε τρίτου. Περαιτέρω, ο δημιουργός έργου του λόγου ή της τέχνης, ακόμη και εάν μεταβιβάσει το περιουσιακό του δικαίωμα είτε της πνευματικής ιδιοκτησίας σε αυτό, είτε και μόνον της εκμεταλλεύσεως αυτής, διατηρεί το αντίστοιχο επί του έργου ηθικό δικαίωμα (droit moral), το οποίο, ως εκδήλωση του δικαιώματος της προσωπικότητας του δημιουργού, αφενός καθιερώνεται και προστατεύεται από τα άρθρα 57 και 59 ΑΚ, αφετέρου του παρέχει, μεταξύ άλλων, τις εξουσίες της αναγνωρίσεως της πατρότητας και της περιφρουρήσεως του έργου (Γ. Κουμάντου, Πνευματική Ιδιοκτησία (ανατύπωση 1985), σελ. 234 επ.). Όπως προκύπτει από το άρθρο 4 παρ. 1 περ. α' και γ' του Ν. 2121/1993, στοιχεία του ηθικού δικαιώματος του πνευματικού δημιουργού είναι, εκτός των άλλων και η εξουσία της αποφάσεως για το χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο, κατά τους οποίους το έργο θα γίνει προσιτό στο κοινό (δημοσίευση) και της απαγορεύσεως κάθε παραμορφώσεως, περικοπής ή άλλης τροποποίησεως του έργου του, καθώς και κάθε προσβολής του δημιουργού, οφειλόμενης στις συνθήκες παρουσιάσεως του έργου στο κοινό). Ως προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας νοείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή, γίνεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου του και

14548
...φύλλο της υπ' αριθ...../2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Θεσσαλονίκης (Τακτική Διαδικασία)

δεν συντρέχουν λόγοι άρσης του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός, άμυνα (ΕφΑθ 4109/2008 ΕΛΛΔνη 2009 582, ΕφΑθ 6234/2007, ΕφΘεσ 1286/2007, ΕφΑθ 143/2004). Συγκεκριμένα, με το άρθρο 65, ο δημιουργός μπορεί να εγείρει αναγνωριστική αγωγή του δικαιώματός του, αγωγή για άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, αγωγή για απόδοση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, αγωγή για απόδοση του κέρδους και αγωγή για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (ΑΠ 872/2009 ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 παρ. 2 του Ν 2121/1993, σε συνδυασμό και με αυτές των άρθρων 57, 58, 297, 298, 914 και 932 ΑΚ, κάθε πράξη που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελείται από τον δικαιούχο ή με την συναίνεση του, συνιστά αντικειμενικώς παράνομη πράξη, οπότε συντρέχόντων και των λοιπών ουσιαστικών όρων του άρθρου 914 του ΑΚ, όπως η υπαιτιότητα, η ύπαρξη ζημίας και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ παρανόμου πράξεως και ζημίας, γεννιέται αξίωση προς αποζημίωση και για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (ΑΠ 919/2007, ΕφΑθ 6234/2007, ΕφΘεσ 1286/2007, ΕφΘεσ 3022/2006, ΕφΑθ 9040/2000 ΕΛΛΔνη 2002,217). Η τελευταία διάταξη του άρθρου 65 του ν. 2121/1993 είναι ειδικότερη της ΑΚ 914 και αυτής του άρθρου 60 του ΑΚ και καθορίζει κυρώσεις αναλόγως με αυτές του ΑΚ, οι οποίες έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση προσφυγή στις γενικές διατάξεις. 3. Αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υποχρέου ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου ή του αντικειμένου συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενης στα άρθρα 46 έως 48 και 51 του παρόντος νόμου χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου είτε την καταβολή του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή (65 παρ. 4). Εξάλλου, η § 1 του άρθρου 65 ενσωματώνει τις αξιώσεις του άρθρου 60 ΑΚ και 70 ΚΠολΔ και η § 2 ενσωματώνει την αξίωση της 914 ΑΚ και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ, 59, 60β και 932 ΑΚ και προϋποθέτει

υπαιτιότητα, παράνομη συμπεριφορά και ζημία (θετική ή αποθετική) και η παρ. 3 α αυτού καθιερώνει στο δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας την αξίωση απόδοσης του αδικαιολόγητου πλουτισμού (ΑΚ 904) δηλαδή την αποκατάσταση της ζημίας χωρίς υπαιτιότητα του υποχρέου ή και παρά την επελθούσα παραγραφή της αξίωσης αποζημίωσης (βλ. ΠολΠρΑθ 2089/1996 ΔΕΕ 1998.839). Ο δικαιούχος υποχρεούται να αποδείξει το γεγονός ότι είναι φορέας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας (ενεργητική νομιμοποίηση), την ταυτότητα των έργων και την πράξη προσβολής των ηθικών ή περιουσιακών εξουσιών. Εφόσον ζητεί, πέραν της άρσεως και παραλείψεως της προσβολής και αποζημίωση, θα πρέπει να αποδείξει την υπαιτιότητα και το μέγεθος της ζημίας. Επειδή η επέμβαση στο δικαίωμα είναι καταρχήν πράξη παράνομη, ο δικαιούχος δεν οφείλει να αποδείξει το γεγονός ότι η προσβολή έγινε χωρίς την άδεια του ή ότι συντρέχει άλλος λόγος άρσεως του παρανόμου (ΕφΑθ 5866/2003, ΔΕΕ 2003, 1330). Η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Εκείνος, ο οποίος αρνείται τη συνδρομή της προσβολής (π.χ. διότι είναι δικαιούχος με «εμπράγματη» άδεια εκμεταλλεύσεως της προσβαλλόμενης «περιουσιακής εξουσίας») οφείλει να το αποδείξει. (ΕφΑθ 885/2009 ΔΕΕ 2009 707, ΕφΑθ 1388/2000). Τεκμαίρεται επομένως, η παρανομία της επέμβασης στο απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα (Μελέτη Μιχ. Θεοδ. Μαρίνου, «Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων», ΕλλΔνη 35. 1441 επ, ΜΠρΘες 16645/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων με την υπό κρίση αγωγή του εκθέτει ότι είναι επαγγελματίας φωτογράφος, ασχολούμενος παράλληλα με την παραγωγή καλλιτεχνικών ταινιών τύπου βίντεο αρτ, που στηρίζεται σε μία ειδική και μοναδική για τα ελληνικά δεδομένα τεχνική, κατά την οποία τα απεικονιζόμενα αντικείμενα μίας πόλης φαίνονται ψευδαισθητικά στον θεατή σαν μινιατούρες. Ότι στο πλαίσιο της επαγγελματικής ενασχόλησής του με την ως άνω τεχνική (παραγωγής καλλιτεχνικών ταινιών τύπου βίντεο αρτ) δημιούργησε μετά από επίπονη εργασία, μία νέα ταινία, διάρκειας 6 λεπτών με τίτλο «
», η οποία βραβεύτηκε και γνώρισε μεγάλη

επιτυχία, προβαλλόμενη από τον ίδιο μέσω των δύο αναφερομένων στην αγωγή διαδικτυακών καναλιών στις 6.12.2010, όπου αναγράφονται τα προσωπικά του στοιχεία, ώστε να γίνεται γνωστό στο κοινό το έργο του και ότι αυτός είναι ο πνευματικός δημιουργός του. Ότι περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2012 πληροφορήθηκε ότι η εναγομένη εν αγνοία του, προβάλλει από τον πανελλήνιες εμβέλειας τηλεοπτικό της σταθμό πλάνα από την ως άνω ταινία και μάλιστα παραμορφωμένα, στο σήμα έναρξης της με μεγάλη τηλεθέαση εκπομπής < >, στο διαφημιστικό σποτ αυτής και κάθε φορά που διακόπτεται η ροή της εκπομπής αυτής για διαφημίσεις, που άρχισε να προβάλλεται από την 25.10.2012 και συνεχίζεται μία φορά την εβδομάδα, ήτοι κάθε Τετάρτη μετά τα μεσάνυχτα. Ότι μέχρι την 13.12.2012 είχαν προβληθεί από την εναγομένη ήδη οι 7 αναφερόμενες σ' αυτή εκπομπές στις οποίες γινόταν προβολή πλάνων από την ως άνω ταινία, χωρίς την άδειά του. Ότι παράλληλα η εναγομένη προβαίνει σε αναμετάδοση της εν λόγω εκπομπής μέσω της ιστοσελίδας που διατηρεί στο διαδίκτυο. Ότι αυτός άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 36059/17.12.2012 αίτηση κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, η οποία επιδόθηκε στην εναγομένη στις 18.12.2012, με την οποία ζητούσε την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον και ότι μία ημέρα μετά την επίδοση της αίτησης αυτής στην εναγομένη, η τελευταία αναγνωρίζοντας την ευθύνη της, άλλαξε το σήμα έναρξης της εν λόγω εκπομπής απαλείφοντας ολοκληρωτικά τα πλάνα από την δική του ταινία, πλην όμως συνεχίζει παρανόμως και υπαιτίως μέχρι σήμερα να αναμεταδίδει μέσω της ιστοσελίδας που διατηρεί στο διαδίκτυο, τα πρώτα επτά επεισόδια της εν λόγω εκπομπής, που συνεχίζουν να περιέχουν τα παραμορφωμένα πλάνα της ταινίας του, χωρίς τη συναίνεσή του και χωρίς αυτή να έχει σχετικό δικαίωμα, αποκομίζοντας παρανόμως κέρδη επί ζημιά του ιδίου. Ότι με αυτόν τον τρόπο η εναγομένη προσβάλλει το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας του επί της ταινίας αυτής, ως σκηνοθέτη και παραγωγού αυτής, προκαλώντας του ζημιά και ηθική-βλάβη. Με βάση αυτό το ιστορικό ζητεί α) ν' αναγνωρισθεί στο πρόσωπο του η πατρότητα του εν λόγω έργου (ταινίας), β) ν' απαγορευθεί στην

εναγομένη η καθ' οιονδήποτε τρόπο χρήση, εκμετάλλευση; τηλεοπτική ή διαδικτυακή αναμετάδοση της ταινίας ή τμημάτων αυτής, γ) να απαγορευθεί στην εναγομένη κάθε μελλοντική χρήση, εκμετάλλευση, τηλεοπτική ή διαδικτυακή αναμετάδοση της ταινίας ή τμημάτων αυτής και δ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει 1) το ποσό των 12.000 ευρώ ως αποζημίωση, που ισούται με το διπλάσιο της αμοιβής των 6.000 ευρώ που θα καταβαλλόταν για τη συγκεκριμένη εκμετάλλευση και χρήση της ανωτέρω ταινίας και 2) το ποσό των 15.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την παράνομη και υπαίτια προσβολή του δικαιώματος του επί του πνευματικού του ως άνω δημιουργήματος, με το νόμιμο τόκο από την 25.10.2012 που έλαβε χώρα η αρχική προσβολή, άλλως από την 18.12.2012 που όχλησε την εναγομένη με την επίδοση σ' αυτήν της προαναφερόμενης αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Τέλος ζητεί να καταδικασθεί η εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων

Με το προαναφερόμενο περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή αναρμοδίως εισάγεται καθ' ύλη ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. Και τούτο, διότι τα υπό στοιχεία α, β και γ αιτήματα της αγωγής δεν έχουν περιουσιακό χαρακτήρα και ως εκ τούτου, εφόσον δεν μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήμα, υπάγονται στην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου (βλ. ΜΠρΑθ 3432/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνακόλουθα πρέπει να παραπεμφθεί η υπόθεση κατ' άρθρο 46 ΚΠολΔ στο αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο Δικαστήριο, που είναι το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Τέλος, πρέπει να περιληφθεί διάταξη για την δικαστική δαπάνη των διαδικών, ενόψει του ότι η περί παραπομπής απόφαση θεωρείται οριστική κατά την έννοια του άρθρου 309 ΚΠολΔ (βλ. ΕφαΘ 2393/2007 ΕφαΔ 2008 891, όπου δεν επιδικάζονται δικαστικά έξοδα ελλείψει αιτήματος, ΕφαΘ 1868/2005 ΕλλΔνη 46. 1524, ΠολΠρΑθ 2273/2008 ΕπολΔ 2008 892, Ν. Νίκα, Πολιτική Δικονομία Ι, 2003, σελ. 283-284, πρβλ. ΕφαΘ 309/2007 ΕλλΔνη 48. 874-875, ΕφαΘ 4568/2004 ΕλλΔνη 46. 191, όπου και αναφορά στη μείζονα σκέψη περί έκδοσης οριστικής αποφάσεως στην περίπτωση παραπομπής), και συγκεκριμένα, να καταδικασθεί ο ενάγων στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της

4^ο 74548
.....φύλλο της υπ' αριθ...../2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Θεσσαλονίκης (Τακτική Διαδικασία)

εναγομένης, κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό οριζόμενα (άρθρα 176 και
191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ αναρμόδιο καθ' ύλη το Δικαστήριο αυτό.

ΠΑΡΑΠΙΕΜΠΕΙ την υπόθεση στο αρμόδιο καθ' ύλη και κατά
τόπο Πολυμελές Πρωτοδικείο

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στην καταβολή των δικαστικών
εξόδων της εναγομένης, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των
τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό
του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη στις ..8.. Ιουλίου
2013.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και επειδή απουσιάζει σ' άδειο
η Προϊσταμένη του Τμήματος

9.9.1
